

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Decimo octavo Kalend. Octob.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

sui æmulationem pertraxisset, cum iisdem sese Præmonstratensi Ordini subiecit, in quo pauperum egregius consolator, migravit à sæculo, aeternum victurus cum Christo.

Porro S. Guido Anderlacensis sanctissimè in Domino obdormiuit anno 1012. vt ex monumentis Ecclesiæ Anderlacensis probat Miræus, non autem anno 1112. vt Molanus, eumque secutus Baronius existimarunt.

Decimo octauo Kalend. Octob.

14°
Septemb.

In Africa passio S. Cypriani Episcopi Carthaginensis, sanctitate & doctrina clarissimi, qui sub Valeriano & Gallieno principibus, post durum exilium, detruncatione capitis martyrium consummauit, sexto milliario à Carthagine iuxta mare.

Vide
cap. 32.
Apoth.
Spir. fol.
178.

Locus passionis eius, *Ad Sextum*, dictus fuit, à sexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide, itemq; *Mensa Cypriani*, non quod ibi sit vmquam Cyprianus epulatus, sed quia ibi est immolatus; per illustri basilica olim honoratus, sicut & locus vbi sepultus fuit, dictus, *Ad Decimum*, quod tot passuum millibus à Carthagine distaret: item, *Sepulchrum Cypriani*, ad quod è transmari- nis vsque regionibus frequens erat accessus fidelium & suspicor alteram harum Basilicarum fuisse illam Memoriam, hoc est templum, mari vicinam, in qua S. Monica precibus intenta pernoctauit, quando à filio suo Augustino Româ proficiscente eius mendacio delusa fuit. Quæ Memoria, vt refert Nicephorus, maximè frequentabatur à nauigantibus & negotiantibus, quod in ea Dei Martyrisque opem inuocantes, eandem frequenter experiuntur contra maris pericula.

August.
Ser. 113.
de di-
uers.
Seuer. l. 1.
dia. og.
l. 5. Conf.
c. 8.
l. 16.

In Italia item, celeberrima fuit sancti huius solemnitas, dicta, *Celebritas Cyprianea*, vt scribit Procopius de bello VVandalico. Cauendum autè ne quis cum Gregorio Nazianzeno Metaphraste, alijsque Græcis in eum labatur errorem, vt eundem hunc existiment cum

H

Cypriano

Martyr.
Rom 12.
Octob,

Cypriano mago, qui passus est cum Iustina Virgine 26. Septemb. quos constat multis differentijs esse distinctos. Neque cum Cypriano æquè Africano Episcopo, qui sub Hunnerico rege Ariano cum quatuor millibus nongentis sexaginta sex, Episcopis, presbyteris, diaconis, ad sociatis sibi turbis fidelium populorum, pro defensione Catholicæ veritatis, in horribili eremi exilium trusus fuit. Ex quibus plurimi dum à Mauris crudeliter ducerentur, hastilium cuspidibus ad currendum impulsis, & lapidibus tursi, alij ligatis pedibus velut cadauera, per dura & aspera loca tracti, & singulis membris discerpti, ad extremum variè cruciati, martyrium celebrarunt. Fuit enim olim Africa in persecutionibus pro fide Catholica perferendis, constantissima, multorum millium martyrum, tam è populo quàm Clero, purpurata sanguine. Sed postmodum cheu! peccatis populorum exigentibus, à Saracenis & Turcis in mancipatum redacta, magnum fidei passa est deliquium, & serenus ille sol Constantiæ, eclipatus est. Felix nostra Belgia, quæ tanti sacerdotis & tam gloriosi martyris honorata est exuuijs, quarum visendarum gratia, lubens Carthaginem perrecturum se fuisse, scribit Ioan. Haius Theolog. & Canonicus Tornacens. ad *Vigilium Zuichemium*, secretioris Consilij Præsidem, dum ita ait ad eundem:

Quemadmodum gloriatur Cicero, nobilissimam Siciliae civitatem Syracusas acutissimi ciuis sui Archimedis monumentum ignorasse, donec ab homine Arpinate & peregrino illud didicisset: Sic tanti tamque celebris hospitis, Cyprianum dico, perpetua sanè ignorantia Belgium laborasset, nisi vestræ monitionis classico, tamquam reuelatione quadam solenni, innotuisset. Bruxella enim non ita pridem reuersus percunctari cœpi, num aliquando D. Cypriani corpus Rotnaci quiescere audissent, qui eò aliquando fuissent profecti. Illi planè ignorare se affirmauerunt: celebre quidem illic esse SS. Hermetis & Cornelij nomen, sed de Cypriano nihil. Ideoque me accinxi itineri, & satis prolixo sermone habito cum Canonicis, illi me deduxerunt ad gazophylacium templi, ibique meis oculis exposuerunt feretrum cupreum deauratum, Apostolorum imaginibus interstinctum, in tres veluti distinctum capsulas laminis tribus deauratis, quod opus antiquissimum iudicarunt adhibiti aurifices: cuius longitudo quinque fere pedes æquat, in cuius margine tales inscribuntur versus:

Duplex vita tenet calos, hic ossa tuentur,

Ossa

*Offa sigillauit hic operosa manus.
Sufficit ad vitulum. Celestinum capit aula,
Gaudent in calis Cornelius & Cyprianus.
Vita Celestini gladio fuerat data fini:
Cornelius gladij suscepit acumine funus:
Cum quo bis deni gladio caduntur & vnus.
Carnificisque manu sic passus erat Cyprianus.
Hic Celestinum sanctoslocat & Cyprianum.
Hic est demonium pellens morbumque caducum.
Hæc breuis arca, Patres coniungit Apostolicos tres.*

S. Her-
mes.

Hactenus ad Viglium Haius; quæ Iacob Pamelius suis ad Cyprianum prologomenis, & Aub. Miræus suis factis Belg. inseruit, apud quem plura de Cælestino & Hermete vide. Est verò Rotnacum ciuitas Flandriæ, vulgò *Ronsen*, Gallicè, *Renais*, nobili Canonorum collegio insignis.

Eodem hoc die celebrat vniuersa Ecclesia Exaltationem S. Crucis, quando Heraclius Imp. Cosrohe Persarum rege deuictò, eam ex Perside Jerosolymam reportauit. cuius Crucis signum dixi in *Apotheca mea*, latiusque idem probaui, esse præsentissimum contra pestem remedium. Eius partes seu fragmenta, in varijs Ecclesijs Belgij, vt & in nostra Tungerloensi, religiosè asseruantur. Sicut & Crucis Andreanæ magna pars turri argenteæ inauratæ inclusa, iam inde à temporibus Philippi Boni Burgundiæ Brabantiæque Ducis (qui Ordinem aurei velleris in honorem S. Andreæ Brugis anno 1430. instituit) Bruxellis asseruatur in palatio, & quotannis ibidem in Ara Sacelli exponi solet pridie Kal. Decemb. Soletque hæc Crux Andreana seu Burgundica, in formam X depingi, quam veteres Crucem decussatam nuncupant, & habebat humi defixa duo brachia inferiora, vt artus suspendiosi in quatuor crucis cornua extenderentur. Vide Lipsium, Gretserum, & alios qui de Cruce scripserunt.

Vide cap.
70. Apoth
spirit. fol.
333.